

Ammayar Vachana Kalanjiyam.

(அம்மையார் வசனக் களஞ்சியம்.)

Being

A Store-house of Old Grandmother's Sayings
as in use in the house-holds

(நாட்டில் வழங்குகிறபடி)

Published by

R. Gopalaswami Iyengar

Retired Revenue Settlement Sheristadar.

PRINTED AT THE
CHAMPAKA LAKSHMI VILASA PRESS,
MANNARGUDI.

Tanjore Dt.

All Rights Reserved

Price,]

192

முகவுரை.

மனிதர்களில் ஒவ்வொரு ஜாதியாரிலும் முன்னோர்கள் தங்கள் அனுபோகத்தில் கண்டறிந்த ஸாரமான விஷயங்களையும் நீதிகளையும் பின்னோர்கள் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்து அனுஷ்டித்துப்பயன் பெறும்படி அவ்வனுபோகங்களை தம் தம் பாஷையில் சுலபமான நடையில் அர்த்தபுஷ்டியுடன் செவிக்கினிமையான சுருக்கமொழிகளால் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பழமொழிகள் ஒவ்வொரு பாஷையிலும் ஏராளமாயிருக்கினும் நமது தமிழ்பாஷையிலுள்ளவைகள் மற்றெல்லாவற்றையும்விட மேல் போயின. எப்படியெனில் இதுவரையில் அனேகமொழிகளின் பொருள்கள் கவிகளால் இயற்றப்பட்ட கிரந்தங்களில் சேர்ந்தும் அனேகம் தனித்து அச்சிடப்பட்டுமிருந்தும், அச்சிற்காவது எழுத்திற்காவது வராமல் நாட்டில் ஒவ்வொரு கிரகத்திலும் ஸ்திரீ புருஷர்களால் அடிக்கடி ஸமயோசிதமாய் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற வசனங்கள் ஆயிரக்கணக்காயிருக்கின்றன. அவ்வசனங்களின் இனிமையையும் அழகையும் பார்த்து, அவைகளை ஒன்றுசேர்த்து அச்சிடுவது முக்கியமாய் பாலர்களுக்கு அதிக பிரயோஜனமாயிருக்குமென நினைத்து எனக்குத்தெரிந்தமட்டில் எழுத ஆரம்பித்தேன். கொஞ்சம் குறைய ஆயிரம் வசனங்கள் சேர்ந்தன. அவைகளை இப்புஸ்தகத்தில் வெளியிடுகிறேன். இதைப்படிப்பவர்கள் இதில் சேராதமொழிகளை தங்களுக்குத்தெரிந்தவரையில் சேர்த்து எழுதி எனக்கு அனுப்பும்புகூத்தில் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிவைக்காண்பித்து அவர்களுடைய பெயரை அமித்தபதிப்பில் வெளிப்படுத்துவேன். பள்ளிக்கூடத்து ஆண் பெண் மாணாக்கர்களானால், அவர்கள் அனுப்பும் வசனசங்கியைக்கும் சிலாக்கியத்திற்கும் தக்கபடி நல்லபுஸ்தகம் இனும் அனுப்ப நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

இவ்வசனங்கள் முக்கியமாய் ஸ்திரீகளால் உபயோகப்படு
த்தப்பட்டு வருகிறபடியால் அம்மையார் வசனம் எனப் பெயர்
வழங்கிவருகிறது.

சிலவற்றிற்கு இரண்டுவிதமாய் பாடம் ஏற்பட்டபோது
அவ்விரண்டு பாடங்களையும் மத்தியில் கோடிட்டுக் காண்பித்
திருக்கிறது.

அனேக வசனங்களுக்கு ஆதாரமாய் நல்லகதைகள் இரு
க்கின்றன. அக்கதைகள் தெரியாமல் வசனம் அர்த்தம் ஆக
மாட்டாது. ஆனால் அவைகளை பிறரிடம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.
ஒரு ஸமயம் அக்கதைகளையும் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று அவசி
யம் ஏற்படுங்கால் அவைகளை மற்றொரு பதிப்பில் பிரத்தியேக
மாய் சேர்க்க உத்தேசம்.

இவ்வசனங்களை அச்சிடுவது பிரயோஜனகரமாயிருக்குமா
என்று எனக்கிருந்த ஒரு சங்கையை நிவர்த்திபண்ணி என்னை
புரோத்ஸாகப்படுத்தின் நேஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்பண்டிதர்
ஸ்ரீ. ஸா. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் ஸ்வாமிக்கும் மற்றும் சில வித்
வான்களுக்கும் நான் மிகவும் இருதக்ஞதையுள்ளவனாகிந்
கிறேன்.

மன்னார்குடி }
15-4-1921. }

R. Gopalaswami Iyengar.

மலர்தலையுலகின் கண்ணே மாட்சிமை சான்ற மாந்தர்கள்
 மனமகிழப்பல்வேறு பாஷைகளுள்ளும் கற்பனையால் அலங்கி
 ருதமான காவியங்களும் உரைநடைகளும் பலவாயுள்ளன. நமது
 தமிழ்ப் பாஷையில் இயலிசை நாடகம் என்னு முன்று பிரி
 வாய் பல அலங்காரங்களும் அமைந்துள்ள நூல்கள் பலவும்
 அதுனுட் புகுந்தராய்வேர்க்கு அந்வாதமும் இன்பமளிக்கும்.
 இது பற்றியே நாயனார் “செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது
 வயிற்றுக்கு மீயப்படும்” என்று கூறியுள்ளார். பசிப்பிணியைச்
 கூடத்தோற்றுவாய் செய்யாமலின்பமளிக்கும் இச்சிறந்ததமிழில்
 தொன்று தொட்டு சிற்சில இனிய தமிழ் மொழிகளால் ஓளவை
 யார் வசனம் [அம்மையார் வாக்கியம்] எனப்படுவது கற்றார்
 க்கும் கல்லாதவர்க்கும் வாசியின்றி கேட்டவளவிலேயே இன்ப
 மளிப்பதாயும் நீதி விரவியும் உள்ள வாக்கியங்களாகும். “அறஞ்
 செயவிரும்பு,” “ஆறுவதுசினம்,” “இயல்வதுகரவேல்,” என்றும்
 “அன்னையும்பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்,” “ஆயும் தொழுவது
 சாலவும் நன்று,” என்றும் ஓளவையாருளிய ஆத்திசூடி
 கொன்றை வேந்தனில் அகராதிப்பட எல்லார்க்கும் பொருள்
 விளங்கக்கூறியது போல் தமிழ் நாட்டில்வழங்கும் பழமொழி
 களை அகராதிப் படுத்தித்தொகுத்து அச்சிட்டால் பெரிதும்
 பயன்படுவதை தம் துண்ணிய அறிவால் அறிந்த பயன்படு
 மாறு யாவர்க்கும் உபகரித்தவர் யாவரெனின் ஸெட்டில்மெண்டு
 சிரஸ்ததார் R. கோபாலஸாமி அய்யங்காரவர்களே. அன்னார்
 தொகுத்த பழமொழி ஓளவையார் வசனத்தைக் கண்ணுற்ற
 வர்க்கு அதன் பெருமை வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதின்
 விளங்கும். இத்தகைய சிறந்த பழமொழிக்கொத்தை கண்ணுற்ற
 யான் மிகவும் மனமகிழ்ந்து இந்நூலைத் தொகுத்தார்பால்
 பெரிதும் நன்றி பாராட்ட கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்

நாஷனல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ் பண்டிதர்

ஸுள. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

It is with great pleasure that I recommend this book to the Tamil public. The author has in view the collection and publication of all the old Sayings in use among the Dravidian people and the present publication which is probably the first of its kind is intended to be revised and enlarged as further contributions are received. Though the compilation is not exhaustive, still it has its own value. Containing, as it does, almost all the common sayings in use, arranged in alphabetical order, it performs the function of a dictionary. Secondly, as the Sayings are useful and interesting, the book deserves to be placed in the hands of the young and teachers in lower classes may devote a period or two in a week for explaining the meaning, usage, and the allusions contained in them. The book may also be used for purposes of moral instruction and sometimes children may be asked to commit certain portions of it to memory. It is entertaining even to the old. Mr. R. Gopalaswami Aiyangar has by this publication placed the Tamil public under a deep debt of obligation to him.

S. Srinivasagopalachari, B. A., L. T.

National High School,

Mannargudi.

Mannargudi }
28 April, 1921 }

புராமஜெயம்.

அம்மையார் வசனக் களஞ்சியம்.

“அக்காலம் கண்டு பருத்தி விளையும்போது அப்பா, எனக்கு ஒரு துண்டு.” “முண்டை பிள்ளாய், முழங்காலில் மாட்டிக்கிழிக்கப்போகிறாய், பேசாதிரு.”

அகத்திற்கு (ஆத்தக்கு) இளைத்தவன் (இளைச்சவன்) நாட்டுப் பெண்ணுக்குத்தாயார்; ஊருக்கு இளைத்தவன் (இளைச்சவன்) பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி.

அங்காயம் போட்டு அரைத்துக்கரைத்தாலும் தன் ^{நாற்றம்} _{கைப்பு} போ

குமோ, பேய்ச்சுரைக்காய்.

அச்ச இல்லாமல் தேர் ஓடுமா; அகமுடையான் (ஆமுடையான்) இல்லாமல் பிள்ளை பிறக்குமா?

அசல்விட்டு விளக்கு எரிந்தால் ரூசுவிட்டு அணைப்பன்.

அசலாத்துப்பிராமனா பாம்பைப்பிடி, அல்லித்தண்டுபோல் குளிர்ந்திருக்கும்.

“அசலார் பஞ்சாங்கக்காரனைவிட உள்நூர் வெட்டியான் தேவலை” (திதியை அவன் மறந்துவிட்டான் இவன் நினைவில் வைத்திருந்து வழக்கப்படி இலை காய் கொண்டுவந்தான்).

அசைப்புக்கு ஆயிரம்பொன் வாங்கின தேவடியான்.

அடக்கம் ஒடுக்கம் இல்லாதவன் அடங்காப்பிடாரி.

அடியடா மேளம், பிடியடா பாக்குவெத்திலை.

(10)

அடி அப்பம், குத்துக்குழக்கட்டை, வசவு வாழைப்பழம், திட்டு திரட்டுப்பால்.

அடி உதவுகிறது போல் அண்ணன் தம்பி உதவமாட்டான்.

அடிக்கும் பிடிக்கும் சரியாய் போச்சது.

அடித்த பாம்பை அடிக்கிறதற்கு அத்தூய்வாய் கார்த்திருக்
கிறான்.

“அடித்தாலும் பிடித்தாலும் என் அகமுடையான் (ஆமுடை
யான்); அடிப்பு குழக்கட்டையைத்தொடாதே”.

அடிநாக்கில் நஞ்சு, நுனி நாக்கில் அமிர்தம்.

அடிபேரன் கூடை ஆத்தாள் வீட்டில் இருந்தால் என்ன, மாமி
யார் வீட்டில் இருந்தால் என்ன?

அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்.

அடியாத மாடு படியாது.

அடிப்பங்கரைப்பூனை அதை விட்டு அசையாது. [20]

அடைத்துக்கொண்டு இருப்பதும் செட்டி, அவனை இழுப்பதும்
தட்டான்.

அண்டை வீட்டில் மொச்சைக்கொட்டை வெந்ததானால் வயிறு
எல்லாம் பிச்சுக்கொண்டு போகும்.

அண்டை வீட்டு நெய்யே, பெண்டாட்டி கையே.

“அண்டைவீட்டு முண்டே அசல்வீட்டு முண்டே, வெடிகிறமட்
டும் நிலவு (நிலா) காய்கிறது சண்டைக்கு வாடி.”

அண்ணன் வருகிறவரையில் அமர்வாசை கார்த்திருக்கு மாளின்ன?
அதிர்ஷ்டம் ஆராய்ப்பெருகிறது.

அதிர்ஷ்டம் ஒருவன் பங்கு இல்லை.

“அப்பாவுக்கு நீ இட்ட கப்பரை (என்னால் உனக்காக) ஆறல்
சுவரில் கவிழ்த்திருக்கிறது. அப்பாவை அடியாதே- மகன்
அம்பட்டன் குப்பையைக் கிளறினால் மயிர் மயிராய் (மகிர் மகி
ராய்க் கிளம்பும்).

அரசமரத்தைச் சுற்றிவிட்டு வயிற்றைத்தடவி பார்த்தாளாம். [30]

அரசமரத்தைப் பிடித்த பிசாசு பிள்ளையாரைப்பிடித்தது.

அரசன் அன்று கொல்வான், தெய்வம் நின்று கொல்லும்.

அரசனை நம்பி புருஷனை இழந்தாளாம்.

அரிசி இருந்தால் ஐந்தும் இருந்தால்போல்.

அரிசி இல்லையென்றால் பொங்கலாய் பண்ணிவிடு என்கிறார்!

அரிசி கொண்டு அக்கா உறவு என்ன?

அரிசியை வீட்டுநெரிந்தால் ஆயிரம் காக்கை.

அரிப்பு உள்ளவன் சொரிந்துகொள்ள வேணும்.

அருவருத்த அகமுடையாளை (ஆமுடையாளை) விட (பர்ர்க்க)
மொர மொரத்த முட்டாக்குத் தேவலை.

அரைக்காசுக்குப்போன மானம் ஆயிரம்கொடுத்தாலும் வராத.
(40)

அரைத்துக்கெட்டது பருப்பு, அரையமல் கெட்டது மருந்து.

அல்பனுக்கு ஐசுவரியம் வந்தால் அர்த்தராத்திரியில் குடை
பிடிப்பன்.

அலைகடலுக்கு ஓய்ச்சல் ஒழிவு ஏது?

அவன் இல்லாமல் அணுக்கூட அசையாது.

அவனவன் அக்கரைக்கு அவனவன்.

அவஸரக்கோலம் அள்ளித்தெளித்தாளாம்.

அவிசாரியில் வருகிறது பெருவாரியில் போகிறது.

அவிழ்த்து அவிழ்த்துப் போடுகிறது, எடுத்து எடுத்து உடுத்து
கிறது எதற்காக?

அழ அழச்சொல்லுவார்கள் தன் மனுஷியாள், சிரிக்க சிரிக்கச்
சொல்வார்கள் பிறத்தையார்.

அழகிலே வழிந்த (வழிஞ்ச) பவழக்கொடி, ஆற்றோடு போகிற
பிச்சுருளை. [50]

அழுத பிள்ளையும் சிரிக்குமாம், கழுதைப்பாலையும் குடிக்குமாம்
அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்.

அழுது அழுது (பிள்ளை) அவள்தான் பெறவேணும்.

அழைபாத வீட்டிற்கு (வீட்டுக்கு) நுழைபாத சம்மந்தி.

அள்ளாமல் குறையாது, சொல்லாமல் பிறவாது, எடுக்காமல்
சின்தாது.

அளவுக்கு மிஞ்சின அமிர்தமும் விஷம்.

அறிந்த அறிந்து செய்கிற பாவத்தை அழுது அழுது அனுப
விக்கவேணும்.

அறியாதே கடன் போனால், பெருமை குறைந்துவிடும்.

அறுக்க அரிவாள் சரைக்கக்கத்தி.

அறுக்கமாட்டாதவனிடத்தில் ஐம்பத்தெட்டு அரிவாள், [60]

அறுத்துவிட்டதாம் கழுதை எடுத்துவிட்டதாம் ஒட்டம்.

அறையில் ஆடி அம்பலத்தில் ஆடவேணும்.

அன்பு இல்லாத மாமியாருக்கு கும்பிகெறதும் குற்றம்.

அன்று கழி ஆண்டு கழி.

ஆக்கப்பொறுத்தவனுக்கு ஆறப்பொறுக்கவில்லை;

உண்ணப்பொறுத்தவனுக்கு உறங்கப்பொறுக்கவில்லை,

ஆகாவழி மாட்டை யாரும் கேழ்க்கமாட்டார்கள்.

ஆ(கு)ங்காலத்தில் அவிசாரி போய்விட்டு சா(கு)ங்காலத்தில்

“சங்கரா சங்கரா”.

ஆச்சானுக்கு பிச்சான் மதினிக்கு உடற்பிறந்தான்

நெல்லுக்குத்துக் காரிக்கு நேரே உடற்பிறந்தான்.

ஆசை ஒரு இடம், அவஸ்தை ஒரு இடம். பாசம் ஒரு இடம்,

பகை ஒரு இடம்.

ஆசை வெட்கம் அறியாது.

[70]

ஆட்டுக்கிடாய்ச் சண்டையில் நரி புகுந்தாற்போல்.

ஆட்டைக்கொடுத்து யானை வாங்குகிறவன்.

ஆட்டைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு இடைபன் தேடினானும்.

ஆடத்தெரியாத தேவடியாள் கூடம் கோணல் என்னுளாம்.

ஆடி ஆசாரி, தைத் தச்சன்.

ஆண்டி அடித்தான் சாம்பல் பறந்தது.

ஆண்டி பெற்றது ஜந்தும் குரங்கு, பண்டாரம்பெற்றது பத்தும்

பாழ்.

ஆண்டி வாய் ஆச்சு சங்கு அடி ஆச்சு.

ஆண்டுமறத்த நாளிலே பிள்ளை வரத்திற்குப்போனாளாம்.

ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்திமட்டு.

[80]

ஆபத்து சம்பத்து யாருக்கும் உண்டு.

ஆயாள் அழகி, மழை பேய்ந்தால் ஒழுகி.

ஆயிரம் காக்கைக்கு ஒரு கல்.

ஆயிரம் பேரைக்கொன்றவன் அரை வைத்தியன்.

ஆயிரம் பொய்யைச்சொல்லி ஒரு தாவியைக்கட்டு.
 ஆயிரம்வராகன்செல்வழித்தாலும் பிள்ளைபிறக்கிறதுகுசுத்தான்.
 ஆலை இல்லா ஊருக்கு இலுப்பப்பூச் சர்க்கரை.
 ஆழ்வாரே போராதா அப்பியஞ்ஞமும் வேணுமா-அப சகு
 னத்திற்கு.

ஆள் பாதி ஆடை பாதி (யாய் இருக்கவேணும்).
 ஆளான ஆள் புகுந்தால் ஆமணக்கு எண்ணெயும் விளக்கெண்
 ணைய ஆகாதா? [90]

ஆற்றில் ஒரு கால், சேற்றில் ஒரு கால்.
 ஆற்றில் போகிற தண்ணியை “அப்பா, குடி, அப்பா, குடி”
 ஆற்றில் வருகிறது மணவில் சோருகிறது.
 ஆற்றிற்கு தண்ணியை அளவறிந்துவிட்டு பாகக்காப்பக்கு உப்பு
 பதம் அறிந்து போட்டிருக்கிறது.
 ஆற்றிற்கு பார்ப்பான் துணை, சோற்றிற்கு பயத்தங்காய் கறி
 (ஆகுமா?)

ஆற்றோத்த அரசமாம்.
 ஆறில் வளையாததா நூறில் வளையும்.
 ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு.
 ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி.
 ஆறுக்கு வந்தது அமைச்சல், கோழிக்குவந்தது குமைச்சல்[100]

ஆறு நிறைய வெள்ளம் போனாலும் நாய்க்கு நக்கித்தான் குடிக்க
 வேணும்.

ஆறு வடியும்போது கொல்லும், பஞ்சம் தெளியும்போது கொ
 ல்லும்.

“ஆனால் பிரம்ருஷி”.

ஆனி, யானைவால் ஒத்த கரும்பும், ஆவணி கீழ்முன்றுக்குள்
 நடட்ட நடவும், அறுநான்கில் பெற்ற பிள்ளையும், தேடி
 எடுத்த தனம்.

இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை, அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை,
 இஞ்சிதின்ற குரங்குபோல்.

இட்ட வீடு கல்பாண வீடு, இடாத வீடு கல்லெடுப்பு வீடு.
 இட்டாருக்கு இட்ட பலன்.
 இட்டால் தெரியும் இட்டயனுக்கு, சுட்டால் தெரியும்நண்டுக்கு.
 இடதுகை குண்டிக்கு எளிது (ச) [110]

இடம் கொடுத்தால் மடம் பிடுங்குவன்.
 இடுவார் பிச்சையை கெடுவார் கெடுத்தார்.
 இரண்டு கையையும் தட்டி ஒல்தானே ஓசை.
 இரண்டு வீட்டு விருந்தாடி கண்டைஏறிச் செத்தான்.
 இராப்பட்டினி சிடந்தவன் அகவிலையைக்குறைத்தானும்.
 இராப்பட்டினி வீட்டுக்கு யாசகத்துக்குப்போகிறவன்,
 இருக்கிறவன் சரியாய் இருந்தால் சகாக்கிறவன் சரியாய் சகா
 ப்பன்.
 இருட்டுஉள், சுருட்டுப்பாய், முாட்டுப்பெண்.
 இலவு காத்த கிளிபோல்.
 இல்லாதவன் பொல்லாதவன், (120)

இளம் கன்று பயம் அறியாது.
 இறைக்க இறைக்கக்கிணர் ஊறும்; கொடுக்கக் கொடுக்கத் தனம்
 பெருகும்.
 இன்றைக்கு இருப்பவன் நாளைக்கு இருப்பது நிச்சயம் இல்லை.
 இன்றைக்கு இருப்பாரை நாளைக்குக்காணும்.
 இன்றைக்கு இலை போச்சு நாளைக்கு தார் போகும்.
 இன்றைக்கு ஊசியைத்திருடினவன் நாளைக்கு பெட்டியை தூக்கு
 வன்.
 இனத்தோடு இனம் சேரும்.
 இஷ்டமானால் செய் கஷ்டமானால் விடு.

நஞ்சாலே குத்தி இறுகப்புனைத்தாலும் “தேங்காய்க்கு மஞ்
 சள் கரிப்போ பிராமண.”
 ஈயத்தைக்கண்டு இளிச்சதாம் பித்தலை.
 உட்கார்ந்துதானே படுத்துக்கொள்ளவேணும். [130]

உடம்பு எல்லாம் செற்றும் குசநாற்றம் போகவில்லை; எப்பாடு
 பட்டிம் இழைச்சி அடங்கவில்லை.

உடல் ஒருவருக்குப்பிறந்தது; நாக்கு பலருக்குப் பிறந்தது.
 உடுக்கப்புடவை இல்லை, அறுக்கத்தாலி இல்லை.
 உடுத்த புடவைக்கு மறு புடவை இல்லை.
 உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டு நினைக்கிறவன்,
 உண்டு இருக்க ஒட்டாதே கண்டையைப் பிறட்டுகிறது.
 உண்ணாமல் தேடி உறங்காமல் நெல் பொறுக்கி அண்ணாமலைபா
 ருக்கு ஹரோஹா!

உதட்டில் சிரங்கானால் மாடு சுறக்கிறதற்கு என்ன?

உதடு அசைந்தால் ஊர் அசையும்.

உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை.

[140]

உப்புக்கறிப்பு, சக்கரை தித்திப்பு.

உய்யாக்கொண்டையாம் தாழும்பூவாம் உள்ளே இருக்குமாம்
 ஈரும் பேனும்.

உயர உயரப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி கருடன் (பருந்து) ஆமா?

உரல் பஞ்சம் அறியுமா?

உரல் போய் மத்தளத்தின் அடிபட்டதாம்.

உரல் மத்தளத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுததாம்.

உரலில் அகப்பட்டது உலகைக்குத்தப்பாது.

உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி, மத்தளத்திற்கு இருபக்கம் அடி.

உருசிகண்ட பூனை உரியை உரியைத்தாவும்.

உலகையில் வில் கட்டினாற்போல்.

(150)

உலகம் பல விதம்.

உலைவாயை முடலாம், ஊர்வாயை முடலாகுமா?

உழக்கில் கிழக்கு மேற்குப் பார்க்கிறவன்.

உழுகிற மாடு உள்ளூரில் விலைப்போகும்.

உள்ளது சொன்னால் ஒக்காளாம்.

உள்ஞதைச்சொன்னால் நொள்ளைக்கண்ணிக்கு நோப்பாளாம்.

உள்ளே ஒன்றும் உதட்டில் ஒன்றும்?

உள்ளும் புறமும் ஒத்தாப்போல் இருக்கவேணும்.

உள்ளூரில் ஓநாய் பிடிக்காதவன் உருநூருக்குப் போனானாம்

கோனாய் பிடிக்க!

உள்ளே பார்த்தால் ஒக்காளம், வெளியில் பார்த்தால் சிங்காரம்.
(160)

உள்ளே வயிறு எரிய, உதடு பழம் சொரிய.

உளவன் இல்லாமல் ஊர் அழியாது.

உளி சிறிதானாலும் மலையைப் பிளக்கும்.

உன் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன தருகிறாய் (தரே); என் வீட்டு
க்கு வந்தால் என்ன கொண்டுவருகிறாய் (வரே)?

“உனக்கும் பெப்பே, உன் பாட்டனுக்கும் பெப்பே”.

ஊசிக்குக்கள்ளன் உடனே வருவன்

ஊனுக்கு முந்த, உழவுக்குப் பிந்த.

ஊதுகிற சங்கை ஊதினால் வெடிகிறபொழுதுதானே வெடிகிறது
வெடியட்டும்

ஊமை குருடு ஒன்றுக்கும் அஞ்சாது.

ஊமையனுக்கு தெத்துவாயன் வாய் ஜாலகன்
ஊர்வாயன் சண்டப்பிச்சண்டன்

[170]

ஊர் என்றிருந்தால் சுடுகாடும் இருக்கும்.

ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்கு எளிது (சு)

ஊர் கூடிச் செக்குத்தள்ளுவது போல்.

ஊர் நன்றாயிருந்தால்தானே ஒட்டுக்குப்பிச்சை அகப்படும்.

ஊருக்கு ஒரு தேவடியாள் யாருக்கென்று ஆடுவள்?

ஊருக்குப்பல வழி.

ஊரோடு ஒக்கவோடு, நாடோடு நடுவோடு.

ஊரோடு ஒத்து வாழ்.

எங்கும் சிரிச்சு எள்ளுகொல்லையைக்கார்த்து, பக்கம் சிரிச்சு

பயத்தங்கொல்லை காத்து, பாலாற்றங்கரைபில் ஆலாத்தி

சுத்திவிட்டு, ஆடிப்பாடி ஒரு வழியாய் வந்ததடி அம்மா.

எச்சிற்கலைக்கு இச்சகம் என்ன?

[180]

எச்சிற்கலைக்கு எதிர்க்கலை போடுவார்களோ?

எச்சிற்கையால் ஈ ஒட்டமாட்டான்.

எட்டினால் குடுமி எட்டாவிட்டால் கால்பிடிப்பன்.

“எண்ணெய்க்குடத்தில் கையிடுகிறேன்”-சத்தியவாதி

எத்தில் பிள்ளைப்பெற்று இலவசத்தில் தாலாட்டுகிறது.

எந்தப்புத்தில் எந்தப்பாம்பு இருக்கிறதோ யாருக்கு தெரியும்?

எரிகிற கொள்ளியில் எந்தக்கொள்ளி நல்ல கொள்ளி?

எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கினது லாபம்.

எருது தேசாந்திரம் போனதுபோல்.

எருமைமாட்டின் முதுகில் மழை பேய்ந்தாற்போல், [190]

எல்லாரும் செத்தால் எங்கும் கல்லியாணம்.

எல்லாரும் பல்லக்கு ஏறினால் தூக்குகிறவன் யார்?

எலிப்பாழியானாலும் தனிப்பாழி நல்லது.

எவன் பெண்டாட்டியை எவன் தாலி கட்டுகிறது?

எள்ளு என்பதற்கு முன் எண்ணெயாய் நிற்கவேணும்.

எள்ளுதான் எண்ணெய்க்குக் காய்கிறது, எலிப்புழுக்கை எதற்
குக் காய்கிறது?

எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்கிறது முகத்தில்.

எலியாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரை தெய்வம் அடிக்கும்.

எறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும்.

எறுட்டும் தன் கையல் என்சாண்,

[200]

என்று கூடியும் திருமலை வாடி ஆற்றோடே.

என்றும்மாரி, என்றும்கோடை, இடையன்பொழுது வெடியாது.

என்றைக்கு (என்னிக்கு) இருந்தாலும் மண்ணுக்கு இரை.

ஏறு என்றால் தூக்குகிறவனுக்குக்கோபம், இறங்கு என்றால்

நொண்டிக்குக்கோபம்.

ஏறும் தேம்பல், இறங்கும் படுதாமரை, கூடின புருவம், குடி
பைக்கெடுக்கும்.

“எழுர் சுற்றி என்பேர் முத்தி”.

“என் கருடா சுகமா?” “இருக்கிற இடத்தில் இருந்தால் சுகம்
தான்.”

ஏனைவாய்னைப்பார்த்தாளாம் ஏணிப்பந்தம் பிடித்தாளாம்.

இங்கல அரிசி ஒரு கவளம், கீந்துவீட்டு சண்டை ஒரு கொம்
மாளம்.

கீம்பதாம் பிராயத்தில் மண் பவழம் கட்டி, அறுக்கும்பிராயத்
தில் வைரமணி கட்டிக்கொண்டாளாம். [210]

ஐந்தில் வ^{ளை}யாதது ஐம்பதில் வ^{ளை}யாது.

ஐந்தும் முன்றும் உண்டானால் அறியாப்பெண்ணும் கறி

ஆக்கும்.

சமைப்பன்.

ஐயனார் வரன் கொடுத்தாலும் முன்னடியான் கொடான்.

ஒட்டகைக்கு வால் திட்டம்.

ஒதி பெருத்தாலும் உத்திரத்தக்கு ஆகுமோ?

ஒரு உழக்கு நெய்யுடன் போது போகிறது, ஒரு உழக்கு நெய்யுடனும் போது போகிறது.

ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் மற்றொரு கன்னத்தையும் காட்டு.

ஒரு கை அடிக்கும், ஒரு கை அணைக்கும்.

ஒரு கை தட்டினால் ஒசை உண்டா?

ஒரு பிடி மிளகு கொடுப்பானேன் ஒளிந்திருந்து ஒரு வாய் தண்ணி குடிப்பானேன். [220]

ஒரு பிள்ளைப்பெற்றவளுக்கு உரித்தயிரும் சோறும், நாலு பிள்ளை பெற்றவளுக்கு நடுத்தெருவில் சோறு.

ஒரு பொய்யை மறைக்க ஒன்பது பொய் வேணும்.

ஒன்றால் (லே) ஒன்றில்லை முன்னால் (லே) கட்ட துணி இல்லை.

ஒட்டைச்சட்டியானாலும் கொழுக்கட்டை வேகிறது கணக்கு பிரதானம்.

ஒடிப்போனவனுக்கு ஒன்பதாமிடத்துகுரு, அகப்பட்டிக்கொண்டவனுக்கு அஷ்டமித்துச்சனி.

ஒடுகிற நாய்க்கு ஒரு குஞ்சம் பட்டுக்குஞ்சம்.

ஒடுகிற நாய்க்கு ஒன்பது கோட்டை வாசல்.

ஒடுகிறவனைக்கண்டால் துறத்துகிறவனுக்கு எளிது (சு).

கூங்கைக்கரையில் கரரம்பசுவைக்கொன்ற பாவம்.

கட்டினவன் இருக்க கண்டவனுக்கு என்ன நாட்டாமை? [230]

கட்டைக்கொள்ளி சுடும், முட்டைக்கொள்ளி சுடாதா?

“கடனாச்ச உடனாச்ச அண்டை வீட்டுக்காரனுக்கு சிட்டாச்ச எனக்கு என்ன?”-பாரியை.

கடன் இல்லாமல் கால் வயிறு கஞ்சி போறும்.
 கடன் கேளாமல் கெட்டது; உறவு போகாமல் கெட்டது,
 கடன்பட்டார் நெஞ்சு கலங்குமாப்போலே.
 கடன் வாங்கியும்பட்டினி; கல்லியாணம்பண்ணியும் சன்னியாசி.
 கடுகு சிறுத்தால் காரம் போகுமா; மிளகு சிறுத்தால் வீரியம்
 போகுமா?

கடுகு போகிற இடம் ஆராய்கிறது, பூஷணிக்காய் போகிறது
 தெரியாது.

கடைக்குக்கடை ஆள்.

கடைத்தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைத்தாற்
 போல். [240]

கண்கண்டது கை செய்யவேணும்.

கண்கெட்ட மிற்பாடு சூரிய நமஸ்காரம்!

கண்டவன் பேச்சைக் கனவிலும் எடுக்காதே.

கண்டால் காமாக்கி நாய்க்கன், காணாவிட்டால் வடுகப்பயல்.

கண்ணைக்கட்டிக் காட்டில் விட்டாற்போல்.

கத்தரிக்காய் சொத்தை என்றால் அரிவாள்மணை கோணல் என்
 கிறது.

கத்து என்றால் கழுதையும் கத்தாது.

கப்பலில் பாதிப்பாக்கு போட்ட கதை.

கரணம் தப்பினால் மரணம்.

கருப்புநாய் வெள்ளை நாய் ஆகுமா?

[250]

கரும்பு உள்ளபோது ஆட்டிக்கொள்.

கரும்பு தின்னக் கூலியா?

கரும்பு ருசி என்று வேறேடு கெல்லலாமா?

கல்லியாணச் சந்தடியில் தாலிகட்ட மறந்தானும்.

கல்லியாணப்பந்தலில் கறிசுமக்கிற தோழனுக்கு, சும்மாடு கோ
 லினவனுக்குப் பின்னால் நிற்கிறவன் சகலன்.

கல்லுக்குத்தேங்காய் அண்டைக்கொடுத்தாற்போல்.

கல்லும் தேங்காயும் கண்ட இடத்தில் உடை.

கல்லைக்கண்டால் நாயைக் காணோம், நாயைக்கண்டால் கல்லைக்
 காணோம்.

கல்லைக்குத்துவானேன், கைநேகிற தென்பானேன்?
கல்லைவிட்டெறிந்தால் பழம் விழுந்தால் விழட்டும், கல் விழுந்
தால் விழட்டும். [260]

கலக்கந்தை கொண்டு காணப்போனாள், இருகலக்கந்தைகொண்டு
எதிர்கொண்டு அழைக்க வந்தாள்.
கலைப்பார் கலைத்தால் கல்லும் கரையும்.
கழுத்தில் தாவடம், மனதில் அவகடம்.
கழுதைக்கு உபதேசம் காதுகொடு சொன்னாலும் அவயக்குறல்
தவிர அங்கொன்றும் இல்லை.
கழுதை கெட்டால் குட்டிச்சுவர்.
கழுவுக்கு ஏற்ற கோழுட்டி.
கழுவுக்கு முக்கில் வேர்க்குமாப்போல்.
கழுவைவிட்டு தொழுவில் மாட்டினதுபோல்.
கள்ளனுக்குத்தோன்றும் திருட்டுப்புத்தி.
கள்ளனைக்கொண்டு திருட்டைப்பிடிக்கவேணும். [270]

கள்வும் சுற்றும்பற.
கற்றவித்தையைக் கருமான் அறிந்தால் சிற்றுளியால் செதுக்கி
எறிவன்.
கன்னம் வைக்கிறவனுக்கு கன்னக்கோல் சாத்த ஒரு இடம்
வேணும்.

கூர்க்கை ஏறினதும் பணைப்பழம் விழுந்ததும்.
காக்கைக்குத்தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு.
காக்கைக்குப் பயந்திருப்பன், கழுவுக்குத்தணிந்திருப்பன்.
காக்கைக்கு இருந்தால் பறக்கச்சே தெரியாதா?
காசுக்கு ஒன்றும் பிசுக்குக்கு இரண்டொய்.
காய்ந்தமாடு கம்பில் விழுந்தாற்போல்.
கார்த்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன் கொண்
பகதியை பார்த்திருந்தவன்
டுபோனான், (280)

கார்த்திருந்து கார்த்திருந்து இலவு பஞ்சாய் காய்த்தது.

காரியம் ஆகிறவரையில் “அய்யா”, “அப்பா”, அப்புறம் “நீயார்”
காலப்பிடிப்பன் (நேப்பிடிப்பன்).

காரியவசத்திற்குக் கழுதையின் காலக்கட்டு.

காரியுமிழ்ந்த (உமிழ்சு) கந்தலே கவுண்டன் வீட்டுசந்திலே
நன்றியிருக்கிறது (நன்றியிருக்கு) நியாயம்,
புடவையிலிருக்கிற சாயம்.

“காரியுமிழ்ந்ததை (உமிழ்சுத்தைக்) கண்டார்களோ (கண்டைக்
ளோ) பந்தலிலே”. “எனக்கும் ஒரு பாக்கு இட்டார்கள்
(இட்டாங்கள்) பந்தலிலே”.

காலத்திற்கு (காலத்துக்கு) தகுந்த கோலம்.

காலப்பயிர் காம்பிலே (வினையும்).

காலம் செய்வது கோலம் செய்யாது.

காலம்போம் வார்த்தை நிற்கும்.

காலால் இட்டதைக் கையால் செய்யவேணும். [290]

காலுக்கு இழுத்தால் தலைக்கு இழுக்கிறது, தலைக்கு இழுத்தால்
காலுக்கு இழுக்கிறது.

காலேச்சுற்றின பாம்பு கடியாமல் விடாது.

காற்று இல்லாமல் தூசி பறக்காது.

காற்று உள்ளபோது தூற்றிக்கொள்.

காற்றைப்பிடித்து காகத்தில் அடைத்த கதை.

காறிக்கிடந்த காணைக்கிழங்கு புதுப்புளியாலே பொன்னாய் நிற
கிறது; பழம்புளியாலே பதம்பட்டு நிற்கிறது.

கிட்டப்போனால் முட்டப்பகை, அகல இருந்தால் பகல உறவு.

கிட்டின உறவும் கீழண்டை அகத்து (ஆத்து) சம்மந்தியும் (நல்ல
உறவுதான்!).

கிடர்மாடு கங்காஸ்நானம் போனதுபோல்.

கிண்டிவிட்டு கேளிக்கை பார்க்கிறவன். (300)

கிணர் வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது.

கிணற்றுக்கு பயந்து நெருப்பில் குதித்தாளாம்.

கிணற்றுத்தண்ணியை வெள்ளம் கொண்டு போகுமா?

கிணற்றுத்தவனைக்கு நாட்டு வளப்பம் என்ன?
கிளியை வளர்த்து பூனைக்கு (இரை) கொடுத்தாற்போல்.

சூச்சுக்கொளுத்துகிற ராஜாவுக்கு நெருப்பு எடுத்துக்கொடுக்கிற மந்திரி.

சூசவனுக்குப்பலநாள் வேலை, தடிகாரனுக்கு அரைநாழிகைவேலை குட்டி குலைத்து நாயின்மேல் வைத்தது.

குட்டிச்சுவரில் முட்டிக்கொள்ள (முட்டிக்க) வெள்ளெழுத்தா? குட்டுப்பட்டாலும் மோதகக்கை, கட்டுப்பட்டாலும் கப்பாணிக் கயர்.

(310)

குடம் நெய்யில் கையிடுவன்!

குடம் பாம்புக்குள் ஒரு தேரை.

குடம்பால் கறந்தாலும் கூரை பிடுங்குகிற மாடு ஆகாது.

குடிக்குக்கேடு கோடாலிக்காம்பு.

குடித்தனத்துக்கு அழகு குல ஸ்திரீ.

குடித்தனப்பொம்மனாட்டிக்கு அழகென்ன?

குடித்தனமோ துரைத்தனமோ.

குடியிருந்துகொண்டு கொல்லையில் தென்னம்பிள்ளைவைத்தாலும்.

குண்டி காய்ந்தால் குதிரையும் வாருவைக்கல் தின்னும்.

குண்டி காய்ந்தும் சூசநாற்றம் போகவில்லை.

[320]

குண்டுசட்டியில் குதிரை ஒட்டுகிறது.

குத்தாத காதுக்கு ஊனமில்லை, கேளாச்செவிக்குக் கேசமில்லை.

குத்திக்கெட்டது காது, குத்தாமல் கெட்டது கண்.

குத்தி குத்தி அடைத்தாலும் கொள்வதுதான் கொள்ளும்.

குதிரைக்கு வால் இருந்தால் குண்டி மட்டில் தான் வீசலாம்.

குதிரை செற்றதுமன்றியில் குழி தோண்டக் கூலி கால்பணம்.

குதிரை தூக்கிப்போட்டதுமன்றியில் குழியையும் பறித்ததாம்,

சூர்தி நிழல் இல்லை, கூலி அழத்தாவு இல்லை.

குப்புற விழுந்தாலும் “மீசில் மண் ஒட்டவில்லை”.

குப்பையில் கொட்டினாலும் அளந்து கொட்டு. ஆற்றிலே போட்டாலும் அளந்து போடு.

[330]

தும்பிடப்போன தெம்வம் எதிரில் வந்தால்போல்.

குரங்கு கையில் கொடுத்த பூமாலை.

குரங்கு கையில் பூமாலையெடுத்தால் அதை பிச்சுப்பிச்சுளறியும்.

குரங்கு கை வந்துவை
கின் கையதை மருந்துக்குக்கேட்டால் கொம்புக்குக் கொ

ம்பு தாவும்.

குரங்கு சரதக்கொடுத்த ஆண்டிபோல்,

குரங்கு பேன் எடுத்தாலும் எடுக்கும், காதை அறுத்தாலும்
அறுக்கும்.

குரு இல்லாத சிஷ்யன் இல்லை; கரு இல்லாத வித்தை இல்லை.

குருடனுக்குக்குருடன் வழிகாட்டினாற்போல்.

குருடனும் செவிடனும் கூத்துப்பார்க்கப்போனதுபோல்.

“குருடனை ராஜமுழி முழிக்கச்சொன்னதுபோல்”. [340]

குருடும் செவிடும் கூடி அழப்பெற்றேனே!

குருவியின் தலைமேல் பனங்காயை வைத்தால்போல்.

குலம் குப்பையில்; பணம் பத்தியில்.

குலைக்கிற நாய் கடியாது (கடிக்காது), இடிக்கிறவானம் (மானம்)
பெய்யாது (பேயாது).

குலைக்கிற நாய்க்கு ஒரு குழக்கட்டை போடவேணும்.

குழக்கட்டை தின்ன நாய்க்கு குருணிமோர் புத்தி தகஷணை!

குள்ளனைக்கொண்டா ஆறும் பார்க்கிறது?

குளவி தன் நிறமாய் ஊதிவிடும்.

குளிக்கப்போயும் சேற்றைப்பூசிக்கொள்ளுகிறதா?

குற்றம் உள்ள நெஞ்சு குறு குறு என்கிறது, குறும்பு உள்ள
காது தென தென என்கிறது. [350]

குறுணி மை இட்டாலும் காது கண் ஆகுமோ?

குறை குடம் தளும்பும்.

குறையச்சொல்லி நிறைய அள,

கூண்டோடு கைலாசம்.

கூத்தும் சிறிப்பும் குடிக்கேடு.

“கூரை ஏறி கோழி பிடிக்காத கூனல் சரைக்காய் பறிக்காத குருக்களா வானம் ஏறி மானம்
வைகுந்தம் காட்டப்போகிறாய்?”-சிஷ்யன்.

கூலிக்குக்குத்துகிறவனே கேளிக்கை ஆடச்சொன்னதுபோல்.

கூலிக்குப்பாவம் குறுக்கே.

கூலிக்கு முந்து; வேலைக்குப்பிந்து.

கூவக்கோழியா, குலைக்க நாயா என்ன (இருக்கிறது)? [360]

கூழ் குடித்தபிள்ளை குந்தானி, கஞ்சி குடித்த பிள்ளை கஷ்காணி.
கூழானாலும் குளித்துக்குடி, கந்தையானாலும் கசக்கி உடு (உடு
(த்தா).

கூழின் ருசியை அகப்பை அறியாது.

கூழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசை.

கெட்ட கேட்டுக்கு மாமரத்து நிழலா, மத்தியான வேளைக்கு
ததி அன்னமா (ததியோதனமா)?

கெட்டிக்காரன் புருகு எத்தனை நாள் நிற்கும்? அசடன் புருகு
அரை நாழிகை நிற்காது.

கெதிகெட்ட அரசனுக்கு மதிகெட்ட மந்திரி.

கேடுவரும் முன்னே மதி கெட்டு வரும்; பாடுவரும் முன்னே
மணிபோசை வரும்.

கேட்டை மூட்டை செவ்வாய்க்கிழமை.

கேழ்ப்பார் பேச்சு கேழ்க்கலாகாது.

[370]

கேளாச்செவிக்கு குற்றமில்லை.

கைப்பழத்தைவிட்டுத் தொட்டுப்பழத்துக்கு மன்றுவானேன்?

கையை ஊன்றிக் கரணம் போடவேணும்.

கைக்கு எட்டினது வாய்க்கு எட்டவில்லை.

கைக்குக்கணையாழி மோதிரம் பண்ணிப் போடவேணும்.

கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியா?

கைபட்டால் கண்ணாடி.

கொக்குக்கு ஒன்றே மதி.

கொசவுக்குப்பயந்து குடிப்போவார் இல்லை, பேனுக்குப் பயந்து
தலை சரைப்பார் இல்லை.

கொட்டிக்கிழங்கும் ஒரு முட்டுக்கு உதவும்; கோரைக்கிழங்கும்
ஒரு வேளைக்கு உதவும். [380]

கொட்டினால் தேள்; கொட்டாவிட்டால் பிள்ளைப்பூச்சி.
கொடுக்க மனதில்லாதவன் சினை ஆட்டைக்காட்டினான்.
கொடுக்கிறதையும் கொடுத்து கொல்லை வழி போனான்.
கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப்பொத்துக்கொண்டு வந்து கொ
டுக்கும்.

கொடுக்கிறவன் ஒரு தார் வாழைக்காயும் கொடுப்பன்; கொடாத
வன் ஒரு தரத்துப் பொடியும் கொடான்.

கொடுத்தது கேட்டால் அடுத்தது பகை.
கொடுத்தவன் நல்லவன் கொடாதவன் பொல்லாதவனா?
கொடுத்துக்கெட்டவன் இல்லை; கொடாமல் வாழ்ந்தவன் இல்லை.
கொண்டவன் தூற்றினால் கூரையும் தூற்றும்.
கொல்லத்தெருவில் ஊசி விலைப்போகுமா? [390]

கொல்லன் உலையில் ஈக்கு என்ன வேலை? [ளி]
கொள்வதென்ன, கொடுப்பதென்ன, கோழுட்டி வீட்டுப்பெரிச்சா
“கொள்ளையிட்ட அழகுக்கு கூ கூ என்கவேணுமா?” - திருடன்.
கொள்ளி வைத்த கைக்கு மோதிரம் பண்ணிப்போடவேணும்!

கோணக் கோணக் கோவிர்தா,
கோத்திரம் அறிந்து பெண்ணைக்கொடு; பாத்திரம் அறிந்து பிச்
கோபம் உள்ள இடத்தில் குணம் இருக்கும். (சையிடு
கோபுரத்துப்பொம்மை அதை தாங்குவதாய் நினைப்பதுபோல்.

கோபுரத்தை பொம்மை $\frac{\text{தான்}}{\text{யா}}$ தாங்குகிற தோ? து?
கோவில் பூனை தெய்வத்திற்கு அஞ்சாது. [400]

கோனன் கோலிடுக்க நூரு ஆடு ஆறு ஆடு ஆச்சாது.
சீசகச் சக் என்று பாக்கை வெட்டினானும் சபையார் மெச்சிரு
க்க, வெறும்வாயை மென்னானும் பெண்டாட்டிமெச்சிருக்க.

“சக்கரம் அறுத்தது, கபாலம் ஏந்திற்று-அருவான்.

சக்கரை கசப்பு என்றால் நாக்குக்கேடுதல்.

சக்கரைப்பந்தலில் தேன்மாரி பேய்ந்தது.
பொழிந்தது.

சட்டிப் பாலுக்கு ச்செரட்டு மோர்.
பதில்கள் பணவத்தனை

சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்.

“சண்டை வந்தது பிராமண சரக்குக்கூடையை இறக்கு”.

சந்திரனைப்பார்த்து நாய் குலைக்கிறது.

சந்தைக்குப்போகிறவர்கள் வழி த்துணை ஆகுமா?
க்குத்துணையா?

[410]

“சந்தைக்குப்போகிறவர்களே என் பிள்ளைக்குச் சங்கமணி கொண்டு வரூங்கள்”.

சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம்போல்.
பெருங்காயம் கரைத்தாற்போல்.

சரைக்கப்போகிறவன் அடைப்பத்துடன் போகவேணும்.

சன்னியாசிப்பயணம் திண்ணையை விட்டால் ஆச்சது.

சனி துலைந்தது சங்கடம் நீங்கிற்று.

சனிப்பிணம் தனிப்போகாது.

சாக்கடைப்புழுவுக்கு நாற்றம் ஏது?

சாகத்துணிந்தவனுக்கு சமுத்திரம் முழங்கால் மட்டும்.

சாகப்போது இருந்தாலும் வேகப்போது இல்லை.

சாகிறவரையில் வைத்தியன் கைவிடான், செத்தபிறகு பஞ்சாங்க
க்காரன் விடான்.

[420]

சாகிறேன் சாகிறேன் என்பாளாம் கிழவி சட்டிப்பரிக்கை தின்
பாளாம்.

சாணியைக்கரைத்துக்கொட்டினாலும் சந்தனாபிஷேகம்; விளக்க
மாற்றாலே அடித்தாலும் வெண்சாமரம்.

சாப்பாடே இல்லாதபோது பந்திச்சண்டை என்ன?

சாப்பிடுகிறதையும் சாப்பிட்டு மேட்டுவளையையும் எண்ணினான்.

சாம்பலில் பண்ண ஆகுதிபோல்.

சாஷிக்காரன் காலில் விழுவதை விட சண்டைக்காரன் காலில்
விழுவது நலம்.

சிரித்தாருக்கு வழித்துக்காட்டி.

சிரிப்பாய்ச்சிரித்து (ச்ச) சீலைப்பேன் குத்துகிறது.

சிரிப்பும் களைப்பும் சில காலம்,

சிறிய பாம்பு ஆனாலும் பெரிய தடி கொண்டு அடிக்கவேணும்.

[430]

சிறு உளியும் மலையைத்துளைக்கும்.

சிறுக்கட்டிப் பெருக வாழ்.

“சின்னிக்கு நோவு, சிறுக்கிக்கு அரையாப்பு, ஒச்சம் உள்ள கள்
எனுக்கு ஒரு தலை நோய், பார்க்க வந்தவனுக்கு டக்டப்
பிளவை, நன்னி ஒருத்தி நடமாடுகிறாள்”.

“சூதைக்கும் ராமனுக்கும் என்ன உறவு” என்றானும், வெடிய
வெடியக்கதை கேட்டு.

சீப்பை ஒளித்தால் பெண் வாழ்க்கைப்படாதா?

சீலை இல்லை என்று சிற்றப்பன் வீட்டிற்குப்போனாளாம், ஒலைப்
பாயைக் கட்டிக்கொண்டு எதிரே வந்தாளாம்.

சூக்கு கண்ட இடத்தில் பிள்ளைப்பெற்று செக்கு கண்ட இடத்
தில் தலைவிரித்தாள் (விரிச்சாள்).

சுகொட்டிற்கு (காட்டுக்கு)ப் போன பிணம் திரும்பி வருமோ?

சுண்டைக்காய் கால் பணம் சுமை கூலி முக்கால் பணம்.

சுண்ணாம்பில் இருக்கிறது (இருக்கு) சூட்சுமம். (440)

சுருட்டை (மயிர்) சோறுபோடும், பாட்டை பால் வார்க்கும்,
கோரை குடியைக்கெடுக்கும்.

சுவர்க்கத்தில் போயும் கஷ்கத்தில் முட்டை.

சுவரை வைத்துக்கொண்டு சித்திரம் எழுதவேணும்.

சூடு கண்ட பூனை அடுப்பன்டை வராத.

செடியில் வணங்காததா மாத்தில் வணங்கும்?

செத்த ஆடு கால் பணம், சுமை கூலி முக்கால் பணம்,

செத்த பாம்பை அடிப்பதில் சூத்தனம் என்ன?

செத்த பாம்பைச் சுற்றி அடிப்பன் வித்தைக்கார மாமி.

செல்லம் சொல்லுக்கு அஞ்சாது.

செவிட்டுப்பிணத்தைக் கட்டிக்கொண்டு யார் மாடிக்கிறது.- வா
யாடி. [450]

சென்மத்தோடு பிறந்தது செறுப்பால் அடித்தாலும் போகாது.
சேணியனுக்கு ஏன் சூங்கு சேஷ்டை சேற்றில் (சேத்தில்) போ
கிறவனுக்கு ஏன் சோமக்கட்டு.

சேற்றில் கல்லைவிட்டெறிந்தால் முகத்தில் தெறிக்கும்.
சகதியில் மூஞ்சியில்

சொல்லிக்கொடுத்த வார்த்தையும் கட்டிக்கொடுத்த சாதமும்,
சோறும்

எத்தனை நாளைக்கு நிலைக்கும்?
நிற்கும்

சொன்னதைச்சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை.

சொன்ன வார்த்தைக்கு இரண்டில்லை

சோம்பேறீ பலு க்கு வாழைப்பழம் தோலோடே.

சோற்றுக்கல் எடுக்க முடியவில்லை சோமனூர்கோவிலைப்பிரித்தானும்.
மோகனக்கல் எடுக்கப்பார்க்கிறான்

சோற்றுக்கு இல்லை என்றால் “பாலை வார்த்து உண்” என்கிறார்.

சோற்றுக்கு கேடு நிலத்துக்கு பாரம்.

[460]

சோழியன் சிண்டு சும்மா மட்டில் ஆடாது.

டம்பாச்சாரி பொடி மட்டை அவிழ்த்துப்பார்த்தால் வெறும்
மட்டை.

தூகப்பன் அருமை அவன் போனால் தெரியும்.

“தங்க ரத்தினமே தாலி கட்டினேனே, தாலிகட்டின முன்றும்.
நாளைக்கு (முனுதைத்திக்கு) தனிக்குடி போனோமே”.

தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தடிகாரது?

தண்டில் போனால் இரண்டில் ஒன்று.

தந்தலையாட்டம் தலைக்குமேல்,

தலைக்குத்தஞ்ந்த கோடாலி முடிச்சு,
தலைக்குத்தலை பெரிய தனம், தின்கச்சோறு இல்லை.
தலைக்குவந்தது தலைப்பாகையோடு போச்சது.

[470]

தலைவலி போக திருகுவலி வந்தது.
தலைவிரிச்சான் கூட்டம் தடி எடுத்தால் ஓட்டம்.
தவிடு திருடின கை தங்கத்தையும் திருடும்.
தன் ஊருக்கு யானை, அசலுருக்குப் பூனை.
தன் குற்றம் தனக்குத்தெரியாது.
தன் குற்றமும் பெண்டாட்டி நாற்றமும் தெரியாது.
தன் கை தவிடு உதவும், தாயார் கை தனம் உதவாது.
தன் சோற்றைத்தின்று தரையில் கிடக்காமல் (கிடக்காதே) வீண்
சொல் கேழ்க்க விதியோ.
தன் நாற்றம் தனக்குத்தெரியாது.
தன் புத்தி தனக்கு மேல்.

[480]

“தன்மா ஆனால் தானே $\frac{\text{தின்காளா}}{\text{வாரி மொக்கர்னோ}}$ கூலிக்கு அரைக்கிற
சிமாட்டி”-திருடன்.

தன்வினை தன்னைச்சும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச்சும். - பட்டண
த்துப்பின்னே.

தன் வீட்டு விளக்கு என்று மூத்தம் இட்டுக்கொள்ளலாமா?

தன்னைக்கொல்ல வந்த பசுவைக்கொல்லு.

தனக்கு என்று தங்கும் இடம் வேணும்.

தனக்கும் தெரியாது, சொன்னாலும் கேளான்.

தனக்கு மிஞ்சி தருமம்,

தனக்கு மீறி (மிஞ்சி) தருமம் இல்லை.

தனி வியாழன் (பிணம்) தன்னோடு முன்று (முணு).

தாண்டின கீற்றுக்கு (கீத்துக்கு)ப் பழதில்லை.

[490]

தாய் ஒரு அடி பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறு அடி பாய்கிறது.
தாயில்லாததகப்பன் தாயாதி.

தாயும் பிள்ளையும் ஆனாலும் வாயும் வயிறும் வேறே.

தாயை அடக்கி மகள் அவிசாரி போனாளாம்.

தாயை ஒளித்து சூல் இல்லை.

தாயைத்தண்ணித்துறையில் பார்த்தால் மகளை வீட்டில்போய் பார்க்கவேணுமா?

தாயைப்பார்த்து மகளைக்கொள்; பாலைப்பார்த்து பசுவைக்கொள்.

தாவி அறுத்த வீட்டில் தலைக்குத்தலை நாட்டாமை.

“தாலிப்பேச்சை அறுத்துப்பேசு; கூறைப்பேச்சை குறுக்கிப் பேசு” — கண்டிதவாதி.

தான் அடங்கத் தன் குலம் அடங்கும், ஊண் அடங்க வீண் அடங்கும். (500)

தான் இருக்கிற அழகுக்கு தடவிக்கொண்டாளாம் ஷெப்பெண்ணெய்.

தான் ஒன்று நினைக்க தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்.

தான் திருடி பிறரை நம்பாள்; சிறுதனக்கள்ளி விருந்து அறிபாள்; கூத்திக்கள்ளன் பெண்டாட்டியை நம்பான்.

தான் தேடாப்பொன்னுக்கு மாற்றும் இல்லை உரையும் இல்லை.

தான் பிடித்ததே பிடி.

தான் பிடித்த முயலுக்கு (முசலுக்கு) “மூன்றே கால்”.

தான் பெற்றாலொழிய கண்ணுக்கு உறைக்குமோ; தாய் பெற்றாலொழிய உடன்பிறப்பு ஆகுமோ?

தான் போகலாம் மகள் போகலாம் மருமகள் போனால் இழவும் பேரிழவும்! — மருமகள்.

தான் வாழ்ந்தா ளா தங்கைக்கு நாள் பார்க்க?

தானம் கொடுத்த மாட்டை பல்லைப்பிடித்து பார்த்தானாம். (510)

தானுக்கக்கனியாத பழம் தடியால் அடித்தாலா கனியும்?

தானும் அனுபவியான், பிறர்க்கும் கொடான்.

தானும் படுக்கான், பாயும் கொடுக்கான்.

தானே வாழவேணும் தலைமகனே அறுக்கவேணும்.

திருட்டுப்பிழைப்பு என்ன பிழைப்பு.

திருட்டும் பிரட்டும் குடிசேடு.

திருடன் பெண்டாட்டி என்று கூடியும் கம்மனாட்டி.

திருடனைக்கொண்டு திருட்டுப்பிடிக்கவேணும்.

“திருடின திருட்டுக்கு கூக்குறல் ஒரு கேடு!”—திருடன்.

திருப்பதிக்குப்போனாலும் திருநாமம் சாத்தினாலும் பிள்ளை பிறக்கிறது குசத்தான். [520]

திருவாசல் ஆண்டியும் ஒரு தரவாய்க்கு உதவுவன்.

தினுகெட்டான் மாத்துவன், உடுத்துக்கெட்டான் துலுக்கன்.

வினை இட்டவன் தினையை அறுக்கிறான், வினை இட்டவன் வினையை அறுக்கிறான்.

தீப்பிடித்த வீட்டிற்கு பீக்குட்டைத் தண்ணீர்.

தீராக்கோபம் போராய் முடியும்.

தீராப்பொறிக்குத் தெய்வமே துணை.

தீரா வியாதிக்குத் தெய்வமே துணை.

துப்புக்கெட்ட மூளிக்கு இரட்டைப்பங்கு சாப்பாடு.

தும்பினபோது அறுந்த மூக்கு சிரித்தபோது ஒட்டுமோ?

தும்பினால் மூக்கை அறுத்து விடுகிறதா?

தும்பைவிட்டு வாலேப்பிடிக்கிறதா?

[530]

தரும்பும் கலத்தண்ணீரைத் தேக்கும்.

தரும்பும் பல் சூத்த உதவும்.

துஷ்டனைக்கண்டால் தூர விலகு; கஷ்டத்தைக்கண்டால் காறி உமிழ்.

துள்ளல் அடங்கத் தோன்றினான் வெங்கிட வாழன்.

துள்ளின மாடு பொதி சுமக்கும்.
கழுதை

தூங்குகிறவனை எழுப்பலாம், விழித்திருப்பவனை எழுப்ப முடியுமா?

தூர்த்தப்பச்சை கண்ணுக்குக்குளிர்ச்சி.

தெந்துபொந்துக்கு மருந்து வைப்பள் சிலைப்பேனுக்கு ரவி
க்கை வைப்பள். (540)

தெரிந்தவனுக்குத்தெரியும் சேம்மரி ஆட்டுமுட்டை.
தென்னமரத்தில் ஏறுகிறவனை எத்தனை தூரம் தாங்கலாம்?

தேடித்தேடி தரித்திர சம்மந்தம் கிடைத்தது.

தேவடியாள் சிங்காரிக்கிறதற்குள் தேர் நிலைக்கு வந்துவிடும்.
செட்டியார் பட்டணம் கொள்ளைபோய்விடும்.

தேளுக்கு கொடுக்கு இருக்க அது கொட்டாதிருக்குமா?

தேளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம்
ஜாமத்திற்கு ஜாமம்

கொட்டும்.

தேன் எடுத்தவன் புறங்கையை நக்குவன்.

தேனும் பாலும்போல் இருக்கவேணும்.

தேனுள்ள இடத்தில் ஈ மொய்க்கும்.
வெல்லமுள்ள

தொட்டது துலங்குகிறதில்லை.

[550]

தொடையில் கிள்ளி தொட்டிலையும் ஆட்டினோம்.

தோண்டக்குருணி துர்க்க முக்குருணி.

தோல் இருக்க துடைத்து விழுங்கி. (மோ?

நுக்குகிற ராய்க்கு செக்கு என்றும் சிவலிங்கம் என்றும் தெரியு
க்கப்படுந்த இல்லை இல்லை.

நகத்தால் கிள்ளுவதை கோடாலியால் பிளப்பதுபோல்.

நண்டுக்கு சிவன் போகிறது; நரிக்குக் கொண்டாட்டம்.

நத்தை வயிற்றில் முத்துப்பிறந்தாற்போல்.

நயத்தால் ஆகிறது பயத்தால் ஆகாது.

நரி ஓசை கடலை முட்டுகிறது.
இறைச்சல்

[560]

நரிக்கு அதிகாரம்கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டு ஆடு சேழ்க்கும்

நரி வாலெக்கொண்டா $\frac{\text{கிணர்}}{\text{கடல்}}$ ஆழம் பார்க்கிறது?

நல்ல எழுத்து நடுவில் இருக்கும்போது கோண எழுத்து குறுக்
கே போட்டிருக்கிறது.

நல்ல இடத்தில் பொல்லாப்பு உதவாது.

நல்லத்தை நாவில் உரை; பொன்னைக் கல்லில் உரை.

நல்லது நாற்கலம்; ஊத்தை பதின்(ங்)கலம்.

நல்லதைச்சொன்னால் நஞ்சாய் முடிக்கிறது.

நல்ல மாடு உள்ளூரில் விலைப்போகும்.

நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூழி; நல் பெண்டாட்டிக்கு ஒருவார்த்தை.

நன்மை விதைத்தால் நன்மை விளையும், தீமை விதைத்தால்
தீமை விளையும்.

நாக்கு அசைந்தால் நாடு அசையும்.

நாட்டிற்கு நல்ல தொரை, வீட்டிற்கு விஷப்பருக்கை. [570]

நாட்டிற்கு நல்ல தொரை வந்தாலும் தோட்டிக்கு புல் சுமை
விடாது.

நாடு அறிந்த பார்ப்பானுக்கு பூணல் எதற்கு?

நாடு இருக்கிறது ஒடு இருக்கிறது.

நாத்தைவிட்டு மாட்டை மேய்க்கிறதா?

நாம் ஒருவருக்குச் செய்தால் நமக்கு ஒருவர் செய்வார்.

நாய்க்கு சாணிச்சட்டி வைக்கிற இடம் தெரியுமா? சருவச்சட்டி
வைக்கிற இடம் தெரியுமா?

நாய்க்குத் தெரியுமோ ஒரு சந்திப்பானை?

நாய்க்கு வேலையும் இல்லை, நிற்க நேரமும் இல்லை.

நாய்வாலில் கோல் இடுவானேன், அது வெள்வெள் என்று குலை
ப்பானேன்?

நாய்வேஷம் போட்டால் குலைத்துத் தீரவேணும். [580]

நாயின் பின்னோடு நாலெந்து, பன்றியின் பின்னோடு பத்தெட்டு,

நாயின் வலை கோணல் நிமிர்க்க முடியுமா?

நாயை அடிப்பானேன், அதன் பிழைச் சுமப்பானேன்?

நாயைக்குளிப்பாட்டி நட்டுள்ளே வைத்தாலும் அது வலைக்கு
ழைத்துக்கொண்டு பீ தின்கப் போகும்.

நாயைக்கூப்பிட்டால் மூஞ்சியை நக்கும்.

நாயை வீட்டிற்குள் கொண்டுவந்து வைத்தாலும் அதுகுப்பைத்
தொட்டிக்குத்தான் போகும்.

நாராயணன் கோவிலுக்கு நாலு பக்கமும் வாசற்படி.

நானைக்கு வருகிற பிலாக்காயை விட இன்றைக்கிருக்கிற கிளாக்
காய் மேல்.

நாற்றப்பீயை மிதிப்பானேன் நல்ல தண்ணியை விட்டு ^{க்கழுவு}
^{அலம்பு}
வானேன்.

நான் வந்தால் என்ன குடுக்கிறாய், நீ வந்தால் என்ன கொண்டு
வருகிறாய்? [590]

நிசம் சொல்லிக்கெட்டவன் இல்லை, பொய் சொல்லி வாழ்ந்தவன்
இல்லை.

நித்திய கண்டம் பூர்ண ஆயுஸ்.

நித்திரை சுகம் அறியாது.

நிழலின் அருமை வெய்யிலில் போனால் தெரியும்.

நிற்க நிழல் இல்லை, சாரச்சுவர் இல்லை.

நிறை குடம் தனும்பாது.

நின்ற நானைக்கு நெடுஞ்சுவர்.

நின்றால் நெடுஞ்சுவர், விழுந்தால் குட்டிச்சுவர்.

நீக்குப்போக்குத் தெரியாதவன்.

நீரிலும் நனையான், வெய்யிலிலும் உலரான். [600]

நீரும் நிழலும் பிரிந்துவிட்டதுபோல் இருக்கிறது.

நீலிக்கு இமையிலே கண்ணீர்.

நீலிக்கு நெற்றியிலே கண்.

நுனிமரத்திலிருந்து அடிமரத்தை வெட்டினாலும்.

நூற்றைக்கெடுத்தது குறுணி.

“நெய்க்கு தொன்னை ஆதாமோ, தொன்னைக்கு நெய் ஆதா
மோ?”—தார்க்கேன்.

நெரிஞ்சிமுள் தைத்தாலும் குனிந்து பிடுங்கவேணும்.

நெருப்பு இல்லாமல் புகை கிளம்பாது.

நெருப்பை ந மொய்க்குமோ, யமன் பிள்ளையைப் பேய் அடி
க்குமோ?

நேற்றைக்கு இருந்தவன் இன்றைக்கு இல்லை.

[610]

நேற்றைக்கு இருந்தவன் தானே இன்றைக்கு.

நொண்டிக்கு திரைக்கு சருக்கினது சாக்கு.

நொஞ்சப்பூனை மத்தை நக்குமாப்போல்.

நோயற்ற வாழ்வும் குறைவற்ற செல்வமும் வேணும்.

நோயாளிக்குத்தெரியும் நோயின் வேதனை.

பகல் பிறந்த பிள்ளையும் ஆகாது, இராப்பிறந்த பிள்ளையும்
ஆகாது!

பகலில் பக்கம்பார்த்துப்பேசு, ராத்திரி அதுவும் பேசாதே.

பச்சைமரத்தில் ஆணி ஏற்றுவது போல்.

பசி இல்லாதவனுக்கு கருப்பு இலக்சியம் இல்லை,
மகிர் அளவு

பசித்தவன் பழய (பழங்) கணக்கு பார்த்தானும்.

[620]

பசி ருசி அறியாது.

பசுவைக்கொன்று செறுப்பு தானம் செய்தானும்.

பஞ்சப்பொதியில் தீ வைத்தால்போல்.

பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்.

பட்டமாம் பாலாய் உருகும்.

பட்டால் தெரியும் பார்ப்பானுக்கு.

பட்டி என்று பெயர் எடுத்தும் பட்ட கடன் அடைய வில்லை.

படிக்கிறது சாமாயணம், இடிக்கிறது பெருமாள் கோவில்.

படிதாண்டாப்பத்தினி.

படுக்கை அறைக்கு பசுணம் வேணும்.

[630]

படுகிற கஷ்டத்தைப்படு.

படுத்துக்கழி, பாயோடு கழி.

பண்டம் ஒரு இடத்தில் பழி பத்து இடத்தில்.

பணக்காரன் பின்னால் பத்துப்பேர் பைத்தியக்காரன் பின்னால் பத்துப்பேர்.

பணம் என்றால் பிணமும் வாய்திறக்கும்.

பணம் இருந்தால் மணம் உண்டு.

பணம் இல்லாதவன் பிணம்.

பதக்குப்பால் கறக்கலாம், உழக்குப்பால் ஏற்றக்கூடாது.

பதட்டமாய்ப்பேசுவானேன், திட்டு வாங்கிக் கட்டிக்கொள்வானேன்.

பதறுக்காரியம் சிதறாது.

[640]

பந்தியில் உட்காராதேள்கும்போது இலைபொத்தல் என்கிறான்.

“பயிர் கூர்மை நான் அறியேனோ, ஈட்டு அல்லவோ பாம்பு அடிக்கிறது”

பயிரிட்டு வேலி அடையாதே.

பரம்பரை ஆண்டியோ பஞ்சத்துக்கு ஆண்டியோ?

பரிந்திட்ட சோறு பாம்பாய்ப்பிடுங்குகிறது.

பரிந்திடாத சாதமும் சொரிந்த தேயாத எண்ணெயும் பாழ்.

பருத்தி புடவையாய் காய்த்தது.

பல தீட்டுக்கு ஒரு முழுக்கு.

பல துளி பெரு வெள்ளம்.

பலநாள் கள்ளன் ஒரு நாள் அகப்படுவன்.

[650]

பழம் நழுவி டாலில் விழுந்தது.

பழி ஒரு இடம்; பண்டம் ஒரு இடம்.

பன்றிக்குப்பல குட்டி; சிங்கத்திற்கு ஒரு குட்டி.

பன்றியோடு சேர்ந்த கன்றும் பி தின்னும்.

பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சாது.
 பனைமட்டையில் மூத்திரம் பேய்ந்தால்போல்.
 பனைமரத்தின் கீழ் பசும்பாலை கள் என்றுதான் சொல்வார்கள்.
 பாம்பின் கால் பாம்புக்குத்தான் தெரியும்.
 பாம்பின் வாயில் அகப்பட்ட தேரை போல்.
 பாம்பு என்னும் தாண்டக்கூடானு, பழுதை என்னும் மெதிக்கக்
 கூடாது. [660]

பாம்புக்குப்பால் வார்த்தால் படு விஷத்தைத்தான் கக்கும்.
 பாம்புக்கு ராஜா மூங்கில்தடி.
 “பாம்பு புற்றில் கை இடுகிறேன்”-சத்தியவாதி.
 பார்த்தால் பசு, பாய்ந்தால் புலி.
 பார்த்து பார்த்து கண் பூத்துப்போச்சுது.
 “பார்ப்பாத்தி அம்மா மாடு வந்தது”-இடையன்.
 பாராக்கண்ணும் கேள், செவியும்.
 பால் இருக்கிறது பாக்கியம் இருக்கிறது பாலில் போட்டு சாம்பி
 பிட பத்து பருக்கையில்லை.
 பால் இறக்கும்போது சட்டி உடைந்தாற்போல்.
 பால் குடிக்கக் கால்பிடிக்க வேணுமோ? [670]

பால்குடித்தவனுக்குப் பால் ஏப்பம், கள் குடித்தவனுக்கு கள்
 ஏப்பம்.
 பாலுக்கு சட்டி ஆதரவா, சட்டிக்குப்பால் ஆதரவா?-தார்க்கீகன்
 பாலுக்கு சக்கரை கூழுக்குலக்கீரை.
 பாலுக்குப்பூனையைக் காவல் வைத்தால்போல்.
 பாலுக்கும் காவல், பூனைக்கும் தோழன்.
 பாலும் கீரும்போல்,
 பாலேத்தோட்டு பால் கறக்கவேணும்.
 பாலேப்பார்க்கிறதா, பானையைப்பார்க்கிறதா?
 பாலேப்பார்த்து பசுவைக்கொள்.
 பாலை சாதத்திற்கு ஒரு பத்துத்தானே ப்தம், [680]

காரணியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்.

பிச்சைக்காரனுக்குப் பஞ்சம் ஏது?

பிச்சைக்கு அஞ்சி குடிப்போவார்களா; பேனுக்கு அஞ்சி தலை
சரைப்பார்களா?

பிச்சைக்குப்போயும் கூட வந்தது சனி.

பிடரியைப்பிடித்து தள்ளினாலும், “பெண்ணுக்கு மாமா நான்
தான் நான்தான்” என்று ஏன் வருகிறாய்?

பித்தம் தலை மண்டிப்போச்சது,

பிரமச்சாரி ஓடும் கவிழ்த்த கதை.

பிழைத்தால் புனர் ஜனனம்.

பிள்ளைக்கு வாத்தியார் பெண்ணுக்கு ^{நாத்தியார்.}
மாமியார்.

பிள்ளை செத்தால் சாகட்டும், ^{நாட்டுப்பெண்கொட்டம் அடங்கும்}
மருமகன் அறுக்கவேணும்-மாமியார்

[690]

பிள்ளை பெற்றபின் அல்லவோ பேரிடவெணும்.

பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காய் முடிந்தது.

பிள்ளையின் அருமை பெற்றவனுக்குத்தெரியும்.

பிள்ளைவரம் கேழ்க்கப்போய் புருஷனை இழந்து வந்தாளாம்,

பிரையப்பார்த்த கண்ணிலே புறம் பார்க்கிறாளா, ஏறப்பார்த்த
கண்ணிலே இழியப் பார்க்கிறாளா?

புண்ணியத்திற்கு பழம்புடவை கொடுத்தாளாம், புறத்தாலே

போய் முழம் போட்டு பார்த்தாளாம்.

புத்திலிருந்து ஈசல் புறப்படுவதுபோல்.

புது வெள்ளம் வந்து பழயவெள்ளத்தையும்கொண்டுபோச்சது.

புருஷன் அருமை அவன் போனபிறகு தெரியும்.

புலி அடிக்கும் முன்னே கிலி அடிக்கும்.

[700]

புலிக்குப்பிறந்தது பூனை ஆகாத.

புலி பசித்தாலும் புலனைத்தின்குமா?

புலி பதுங்குகிறது பாய்ச்சலுக்கு அடையாளம்.

புலியைப்பார்த்து பூனை குடிக்கொண்டதாம்.

[700]

புளியமரத்தைப்பிடித்த பிசாசு பிள்ளையாரைப் பிடித்தது.

பூவித்த காசு மணக்குமா என்ன?

பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணக்கும்.

பூனைக்கு கொண்டாட்டம், எலிக்கு திண்டாட்டம்.

பூனை கண்ணை மூடி ^{க்கொண்டு} பூலோகம் எல்லாம் ^{இருள்} என்று ^{இருண்டு}

தினைக்குமாம்?

விமோ?

பூஷணிக்காய் திருடினவன் தோளைத் தடவிப்பார்த்தான். [710]

பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்.

பெண்டாட்டி ஆகாது, அவள்பெற்ற பிள்ளைமாத்திரம் வேணும்!

பெண்டாட்டி குண்டிக்குப் பிரிமணையாயிருக்கிறான்.

பெண்டாட்டி பைத்தியம் பெரும் பைத்தியம்.

பெண்ணாய் பிறந்தவளுக்கு புருஷனே தெய்வம்.

பெண்ணுக்கு சத்துரு பிறந்தாத்துக்காரர்; மக்களுக்கு சத்துரு
மாதாபிதா.

பெண்ணுக்கு நகை பூட்டிப்பார்; சுவருக்குச்சித்திரம் எழுதிப்
பார்.

பெண்ணுக்கு படுக்கை சுகம் வேணும்.

பெண்ணைக்கொடுத்தாயோ கண்ணைக்கொடுத்தாயோ.

பெண்ணையும் வேண்டிப் பிள்ளையையும் வேண்டலாச்சுது [720]

பெண் வாழ்க்கைப்படக்கூடாதென்று சிப்பை ஒளித்து வைத்
தாளாம்.

பெற்றபிறகு பேரிடவேணும்.

பெற்ற மனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு.

பேதை வார்த்தை அம்பலம் ஏறுது.

பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் புளியமரத்தில் ஏறவேணும்.

பேராசைக்காரனை பெரும்புருகால் மறை.

பேனுக்கு உற்றாரும் பிணத்துக்கு உற்றாரும் வேணும்.

பொச்செருப்புக்காரி அசல் வாழ சகிக்காள்.

பொட்டைக்கண்ணிக்கு இரட்டை தீவட்டி.

பொய்யைப்புளுகைச்சொல்லி தாவிடையக்கட்டு.

[730]

பொறுத்தவர் பூமி ஆள்வர்.

“(உன்) பொன் அடியைக்கொண்டு வந்து (என்) மண் அடியில்
சேரடி, அம்மா”.

பொன் இடப் பொன் இட பெண் அழகு, மண் இட மண் இட
மனை அழகு.

பொன் குடத்திற்குப் பொட்டு இட்டு பார்க்கவேணுமா?

பொன் குடத்திற்குப் பொட்டு என்ன, பொங்கல் இட்ட பாளை
க்கு பந்து என்ன?

பொன் வைக்கிற இடத்தில் பூ வைக்கிறது.

போகாத ஊருக்கு வழி.

போர்கொளுத்தி பொரிபொரிக்கி.

போரோடு தின்கிற மாட்டுக்குப் பிடுங்கிப்போட்டாலா ஆகும்?

போனது போச்சது இருந்தது இருக்கிறது.

[740]

போனதை நினைத்துப் பிரயோசனம் என்ன?

போனகிடம் புல்முனைத்து போச்சது.

போனாற்போல் வந்தான் புதுமாப்பிள்ளை.

மட்டுக்கு மிஞ்சலாகாது.

மட்டைக்கு இரண்டு கீத்து.

மடியதைக்கொட்டினால் வாரலாம், வாயதைக்கொட்டினால் வார
முடியாது.

மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கலாமா?

மண்டைக்குக்கோடாவி, மாருக்கு இருப்புலக்கை.

மண்ணாங்கட்டி மாப்பிளைக்கு எரிமுட்டை பணியாரம்.

மண்பூனை எலி பிடிக்குமா?

[750]

மந்திகை வஸ்துனைவ மருந்துக்குக்கேட்டால் மாத்நுக்கு மாம்
தாவும்.

மந்திரத்தில் மாங்காய் விழுமா?

மந்திரம் கால், மதி முக்கால்.

மயிர் சுட்டுக்கரி ஆகுமா?

“மயிலே மயிலே இறகுபோடு” என்றால் அது ஏன் போடும்?

மாம் ஏறி விழுந்தவனை மாடு ஏறி மிதித்ததாம்.

மரிபாதை கொடுத்த மரிபாதை வாங்கு.

மருத்துவச்சி போகிற இடம் மண்வெட்டியும் கையும்.

மருந்தும் விருந்தும் மூன்று நாள்.

மருமகனுக்கு ஆக்கினதை மகனுக்குஇட்டு வயிது அறிந்தாளாம்.
எரிஞ்சானாம்.

(760)

மலடிக்குத் தெரியுமா பிரஸவ வேதனை?

மலடிக்குப்பிள்ளையின் அருமை என்ன தெரியும்?

மலிந்தால் கடைக்கு வருகிறது.

மலை எவ்வளவு உளி எவ்வளவு?

மலைபோல் வந்தது பனிபோல் நீங்கிற்று.

மலைமேல் விளைந்தாலும் உரவில் வந்து மசியவேணும்.

மலைபைக்கெல்லி எலியைப்பிடித்தாலும்.

மலைபை விழுங்கின மகாதேவி அம்மனுக்கு கதவு ஒரு அப்பளம்

சுவர் ஒரு சுண்டாங்கி (துகைபல்.)

மழைக்கால் இருட்டு ஆனாலும் மந்தி கொம்பு இழக்காது.

மழை விட்டும் தூபானம் விடவில்லை,

[770]

மனதுக்கு மனதே சாக்ஷி, மற்றதற்குத் தெய்வமே துணை.

மனம் கொண்டது மாளிகை.

மரசிக்கிடாயும் மார்கழி நம்பியானும்.

மாட்டின் வலி காக்கைக்குத்தெரியாது.

மாடு மேய்க்காமல் கெட்டது, பயிர் பார்க்காமல் கெட்டது.

மாடு வாங்கும் முன்னே “மோர் கொடுக்கிறேன்” என்றாளாம்.

மாமியார் உடைத்தால் மண்கலம், மருமகள் உடைத்தால் வெண்
கலம்.

மார்மட்டு சிநேகம் ஆனாலும் மாரின்மேல் கை போடாதே.
 மாரடித்த கூலி ஊடிமேல்.
 மரவுக்கும் ஆசை பணியாரத்திற்கும் ஆசை. [780]

மானம் பெரிதோ பிராணம் பெரிதோ.

மிஞ்சினால் கெஞ்சுவன், கெஞ்சினால் மிஞ்சுவன்.

மின்னாமல் இடி விழாது.

மின்னுகிறதெல்லாம் பொன் இல்லை.

மீன் குஞ்சுக்கு நீந்தக்கற்றுக்கொடுக்கவேணுமா?

முகக்கல் எடுக்கவில்லை, மோகனக்கல் எடுத்தானாம்!

முகத்தில் பால் வடிகிறது.

முட்டையிட்ட கோழிக்குத்தெரியும் சூற்றெரிவு.
பொச்சு எரிப்பு

முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்டதுபோல்.

முடவனுக்கு விட்ட இடத்தில் கோபம். [790]

முடிச்ச முடிச்சாய் நட்டால் கோட்டை கோட்டையாய் விளையுமோ?

முதல் கோணல் முற்றிலும் கோணல்.

முதலியார் ஜம்பம் விளக்கெண்ணெய்க்குக் கேடு.

முழுப்பூஷணிக்காயை சோற்றில் மறைக்கலாகுமா?

முள்ளால் சிறுவதை கோடாலியால் பிளப்பதுபோல்.

முள்ளின்மேல் சிலை போட்டால் மெள்ள மெள்ளத்தான் எடுக்கவேணும்.

முற்றும் நனைந்தவனுக்கு ஈரமில்லை, முக்காட்டுக்காரிக்குத் துக்கம்

முன் கை நீண்டால் முழங்கைநீரும். [மில்லை.]

முன்கோபிக்குப்பின் இரக்கம் உண்டு.

முன்னும் கொடுத்து முதல் இழந்த மாப்பிள்ளைக்குப் பின்னும்

கொடுத்து பெண்டும் இருந்தாளாம்.
பெண்டாட்டியாய் [800]

முன்னே போனால் கடிக்கிறது, பின்னே வந்தால் உதைக்கிறது.

முட்டைப்பூச்சிக்குப் பயந்து விட்டைக் கொளுத்திவிட்டுப்

போவார்களோ?

முத்தாளும் முட்டுக்கு உதவுவன்.
முளிக்கு முக்கில் கோபம்.

மேட்டுக்கு இறைத்த தண்ணியும் முடனுக்கு செய்த உபகா
மும் வீண்.

மேட்டு நிலத்தைக்கொண்டவன் யாரடா, மேட்டுமைக்காரியைக்
கண்டவன் யாரடா?

“மேலைக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறேன், கழுத்தே சுகமாயிரு”.

மொட்டைத்தலைக்குப் பட்டுக்குல்லாய் முளிக்காதுக்கு சிந்தா
மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்கா னுகீகும் முடிபோடுகிறவன் [க்கு
மொட்டைத்தாதன் குட்டையில் விழுந்தான். [810]

மோவாக்கட்டையில் புண் ஆனால் மோர் குழப்புகிறதற்கு
என்ன?

யதார்த்த வாதி வெகுஜன விரோதி.

யார் ஆத்தாள் செத்தது பொழுது விடிந்தால்தெரியும்.

யார் குடி கெட்டாலும் சந்தைக்குக் கால்பணம்.

யாருமில்லாத ஊரிலிலே யசுவமேத யாகம் செய்தானாம்.

யானை இருந்தாலும் ஆயிரம்பொன்; செத்தாலும் ஆயிரம்பொன்.

யானைக்கு ஒரு காலம், பூனைக்கு ஒரு காலம்.

யானைக்கு கோவணம் கட்ட யாரால் முடியும்?

யானைக்கும் அடி சருக்கும்.

யானைக்கும் பாளைக்கும் சரியாய் போச்சது. [820]

யானை கெட்டு குடத்தில் தேடுகிறது!

யானை கொடுத்து ஆட்டுக்கு மன்றாடினான்.

யானை தலையில் மண்ணைவாரிப் போட்டுக்கொள்வதுபோல்.

யானை பிடித்தாலும் ஆள் உயரம்.

யானைபோல் வீடும் யானைக்கண்போல் நிலையும்.

யானைமேல் இருப்பவனை சுண்ணாம்பு கேழ்ப்பதுபோல்.

யானைமேல் போகிற அண்ணன் வீட்டு சேற்றறைவிட பிச்சை

எடுக்கிற பெருமாள் வீட்டுச்சோறு நல்லது.

யானையின் பலம் யானைக்குத்தெரியாது.

யானைவரும் பின்னே, மணி ஓசை வரும் முன்னே.

ராஜமன் ஆண்டால் என்ன $\frac{\text{ராவணன்}}{\text{ராகுஸன்}}$ ஆண்டால் ஏன்ன? [830]

“ராவிருந்து அழையாதே, ராப்பிச்சைபோடாதே”-தூஹங்காரி
ரிஷி கர்ப்பம் ராத்தங்காது.

ரிஷி பஞ்சமிக்கு பிற்பாடு புருஷ போகம் என்ன?

லோபிக்கு இரட்டைச்சிலவு, தப்புக்கெட்டவனுக்கு இரட்
டைப்பங்கு,

வட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு முதலை இழந்த கதை.

வடையைசாப்பிடச்சொன்னாளா, துளையைஎண்ணச்சொன்னாளா?
வண்ணனுக்கு வண்ணத்திமேல் ஆசை, வண்ணத்திக்கு கழுதை
மேல் ஆசை.

வந்ததை வரப்பற்று.

வம்சம் பிதிராசாரம்.

வயிற்றில் வந்தபிறகு சந்தேகம் என்ன? [840]

வயிற்றில் விஷம், வாக்கில் அமிர்தம்.

வயிற்று எரிச்சலைச்சொன்னால் வழியும் தொலையாது.

வயிற்றுப்பிள்ளையை நம்பி மாட்டுக்கார பிள்ளையை காலேவாரி
விட்டாளாம்.

வர வர மாமியார் கழுதைபோல் ஆனாளாம், ஊர்கிட்ட வரும்
போது ஊனையிட்டு வந்தாளாம்.

வரிசைகண்ட மாப்பிள்ளை வந்து வந்து நிற்பன்.

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்.

வல்லாரைக்கு வாய்ச்சுதெல்லாம் முறடு.

வல்லாலே கண்டி வாழைக்காய் சுண்டி.

வலுவில் வந்த லட்சுமியைக் காலால் உதைத்துத்தள்ளினாளாம்.

வலுவுச்சண்டைக்கு நான் ஆள் இல்லை. [850]

வலுவச்சண்டைக்கும் போகமாட்டான், வந்த சண்டையையும்
விடமாட்டான்.

வலுவுச்சண்டையை விலைக்கு வாங்குகிறதா?
வழியில் போகிறவனுக்கு வீடு கட்டுகிறது எனினு (ச).
வளர்த்த கிடாய் மாரில் பாய்ந்தது.

வாக்கில் ஒன்று வயிற்றில் ஒன்று.

வாங்குவதுபோல் கொடுக்கவேணும்.
வாடி அம்மா வட்டில் போனே நேற்று சுட்ட புட்டுப்போலே.
“வாத்தியார் சாகானே வயிற்றெரிச்சல் தீராதோ”.
வாத்தியார் பெண்டாட்டி முத்தாள் பதிவிரதை.
வாய் உள்ள பிள்ளை பிழைக்கும். ,

[860]

வாய்க்கொழுப்பு சீலையால் வடிந்தது.
வாய்த்தவிடு போய் அடுப்பு நெருப்பும் அணைந்தது.
வாய் நல்லதானால் ஊரும் நல்லது.
வாயில் புண்ணினால் பால் கறக்கிறதற்கு என்ன?
வார்த்தை சொன்னால் வாய்முத்து உதிர்ந்துபோகுமா?
வாழ்வு தூரம் வயிற்றெரிச்சல் கிட்டம்.
வாழாப்பெண் தாயோடே.
வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுகிறதுபோல்.
வாழைப்பழம் வேண்டாத சூங்கு உண்டா?
விட்டால் குற்றம், தொட்டால் குற்றம்,

[870]

விடிந்தால் கல்லியாணம் பிடி அடா பாக்கு வெத்திலை.
விடேன் தொடேன் என்றிருக்கிறான்.
வித்தையுள்ளவன் தூங்கான், விசாரமுள்ளவன் தூங்கான், பண
க்காரன் தூங்கான், பைத்தியக்காரன் தூங்கான்,
விதியை மதியினால் வெல்லலாம்.
விதியை வெல்ல யாரால் முடியும்?
விரதம் கெட்டும் சுகம் இல்லை.
விரல் உரலானால் உரல் என்னாகும்?
விரலுக்குத்தகுந்த வீக்கம்.
விருந்தும் மருந்தும் முன்னு நாள்.
விரை ஒன்று போட்டால் சரை ஒன்று முளைக்குமா?

[880]

வில்லாதி வில்லன் எல்லாம் வில்லில் மாட்டிக்கொண்டு செத்தா
னும். கொல்ல வீட்டு முனியன் கொழுவில் மாட்டிக்கொண்
டு செத்தானும்.

விலங்கைவிட்டு தொழில்கட்டையில் மாட்டிக்கொண்டானும்?
விளக்கு அணையும்போது படர்ந்தெரியும்.
விளக்கு இருக்க நெருப்புக்கு அலைவானேன்?
விளக்குமாற்றுக்கட்டைக்கு பட்டுக்குஞ்சம் ஒரு கேடு.
வினையாட்டுச்சண்டை வினையாய் முடிந்தது.
வினையும் பயிர் மூனையிலே (தெரியும்.)

வீட்டிற்கு அழகு விளக்கு.

வீட்டிற்கு ஒரு வாசல்படி இருக்கத்தான் செய்யும்.
வீட்டைக் கட்டிப்பார், கல்லியாணத்தைச் செய்துபார். [890]

வீடு இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்கு எளிது (சு).

வீடு
தாடி பற்றி எரியும்போது புகைச்சுருட்டுக்கு நெருப்பு கேட்
டானும்?

வீடு “போ போ” என்கிறது, காடு “வா வா” என்கிறது.
வீண் இழவுக்குப் பாடு படுவானேன்?
வீடு முழுவதும் வெந்து சுவர் மிகுந்தது அல்லா கடாக்கம்.

வெட்டு ஒன்றும் துண்டு இரண்டுமாய் இருக்கவேண்டும்.
வெடிய வெடிய கதைகேட்டு “சீதைக்கும் ராமனுக்கும் என்ன
உறவு” என்றானும்?

வெடியா முஞ்சிக்கு வருவதெல்லாம் சங்கடம்.
வெடியாமுஞ்சிக்கு வேலை கிடைத்தாலும் கூலி கிடைக்காது.
வெண்கலக்கடையில் யானை புகுந்தாற்போல். [900]

வெண்ணைய் எடுக்கும்போது தாழி உடைந்தாற்போல்.
வெண்ணையை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கு அழுவானேன்,
“வெந்தது போரும் முந்தாணியில் கொட்டு”,
“வெல்லம்” என்றால் திதிக்குமா?

வெழக்கக்கேட்டை வெளியில் சொல்லாதே.

வெள்ளங்கள் எல்லாம் நீர், வெளுத்ததெல்லாம் பால்.

வெள்ளம் வரும் முன்னே அணைகோலவேணும்.

வெள்ளமே போனாலும் பள்ளமே பயிர்,

வெளிக்குக்கோபம், உள்ளூர் ஆகை.

“வெளியில் சாரலாச்சே உள்ளேவந்து மறிகிறதானே”-பிரியை.

[910]

வெளுத்ததெல்லாம் பாலா?

வெறும் கை முழம் போடாது.

வெறும் வாயை மெல்லுகிறவனுக்கு ஒரு வாய் அவல் அகப்பட்டால்?

வேண்டா $\frac{\text{ப்புருஷனு}}{\text{ஸ்திரீ}}$ க்கு கைபட்டால் குற்றம் கால்பட்டால் குற்றம்.

வேண்டிமானால் வேறிலும் காய்க்கும், வேண்டாவிட்டால் கிளையிலும் காய்க்காது.

வேணும் என்றன்றைக்கு வேணும் வேண்டாம் என்றன்றைக்கு வேண்டாம்.

வேப்பங்கொட்டை பிலாக்கொட்டை ஆகுமா?

வேப்ப மரத்தில் காய்ச்ச காய் திதிக்குமோ?

வேம்புக்குக் கசப்பு யார் ஊட்டினது?

வேலிக்கு ஒணன் சாட்சி.

[920]

வேலியில் போகிற ஒணனை எடுத்துவிட்டுக்கொண்டு “குடைகிறது, குடைகிறது” என்றாளாம்.

வேலியே பயிரை அழித்தால் விளைவது எப்படி?

வேலை தெரியாதவனுக்கு ஆயத்தத்தின்மேல் $\frac{\text{துஷணை.}}{\text{கோபம்.}}$

வைக்கப்பேகரில் தீயை வைத்து வயிற்றில் வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டாலும்.

வைகிறவர் பலபேர், வாழ்த்துகிறவர் பல பேர்.

வைத்த கால் எடுக்கிறதற்குள் மாற்றுக்கால் செல் அரித்துப்
போகிறதே.

வைத்த பதம் இருக்கும்போது (இருக்கச்சே) வாங்கிவைத்தா
னே கோபால (எ) பெட்டி!

வைத்தால் குடுமி சரைத்தால் மொட்டை.

வைத்தியர் மகள் சாகமாட்டாளா, வாத்தியார் பெண்டாட்டி
ஜோலியர்
தாலி அறுக்கமாட்டாளா?

ஐர ஹா என்கிறவனுக்குப் பாரமோ, அமுது படைக்கிறவனு
க்கு பாரமோ? [930]

